

Antoni Masó, Albert Pujadó, Laia Figueras i Eva Codina, pioners d'El Martinet

“La inspiració de fer El Martinet va venir del Font-tallada, de Sant Pere Molanta”

Antoni Masó, Albert Pujadó, Laia Figueras i Eva Codina personalitzen en aquestes pàgines els pioners i pioneres que van engregar, sobretot els dos primers, ara fa quaranta anys, l'aventura d'El Martinet. L'Antoni va ser dels que ho van engregar i l'Albert hi va col·laborar els primers anys. Més tard, s'hi afegirien la Laia i l'Eva. Són una representació de més d'un centenar de

persones que han aportat en un moment o altre el seu treball per fer possible que la publicació hagi arribat al moment actual. El mèrit dels quatre que entrevistem en aquestes pàgines és haver-ho fet possible al final de la dictadura franquista.

**Assun Domènech / Cristina Amela / Ismael Carbó.
Fotos: Josep Matas**

El Martinet (EM).- Com es va gestar l'inici d'El Martinet?

Antoni Masó (AM).- La inspiració va venir de la publicació Font-Tallada, de Sant Pere Molanta. Vaig pensar que seria una manera d'introduir-me al poble tot i no viure-hi però sí treballar-hi.

EM Quan es va iniciar el butlletí? Quants membres éreu i qui éreu?

AM.- El grup va començar perquè ens trobàvem a l'oficina de Caixa Rural, on jo treballava. Ens trobàvem gairebé cada dia i era com un punt de trobada i de conversa. Amb qui tenia més relació

era amb en Carles Vallès i en Pere Tort, i després amb el Lluís Pujadó pare. Volíem tenir informació de l'Ajuntament i, en ser el Lluís Pujadó secretari, doncs ens feia d'interlocutor. I més tard, l'Albert Pujadó. Tot plegat, ens vam animar i vam començar.

Albert Pujadó (AP).- Jo no recordo quant de temps hi vaig ser, però no vaig ser-hi tots els primers 6 anys.

EM.- Teníeu una seu social on reunir-vos periòdicament? Cada quan sortia el butlletí?

AP.- No teníem un lloc de reunions pròpiament, sinó que ens trobàvem a l'oficina de la caixa, perquè estava oberta de set a nou del vespre, però el butlletí el fèiem a l'ajuntament.

AM.- Quan vam sortir, vam seguir el guió que teníem marcat.

Al principi, jo ho picava tot a màquina. Més tard, el Lluís Pujadó

pare ja portava l'escrit fet en clixés. Si a l'hora d'escriure t'equivocaves d'una paraula, havies de tornar a començar. Després ho passàvem i ho imprimíem amb la ciclostil d'un amb un. Ens reuníem la setmana abans de sortir el butlletí i llavors havíem de córrer. El butlletí sortia el dia 1 de cada mes, aproximadament. Fèiem 200 exemplars i cada exemplar tenia deu pàgines, cinc fulls per davant i per darrere. Totes les pàgines eren plenes de lletra.

AP.- (Tot fullejant els butlletins d'El Martinet dels primers anys ...) Al 1979, ja es veu que els articles ja no

eren tan atapeïts.

AM.- Teníem “manca de notícies”, i ja no el fèiem amb la ciclostil, sinó amb fotocòpia.

“Quan vam registrar el nom, Martini van considerar que El Martinet s'assemblava massa a la seva marca, però al final vam guanyar el plet. No tothom pot dir que ha guanyat els del Martini!”

DF PARTNER **KNX**
www.domenechfigueras.com

INSTAL·LACIONS
DOMÈNECH FIGUERAS, S.L.

Aigua | Gas | Electricitat | Climatització
Domòtica

c/ Josep Pla, 11 - Tel./Fax 938 991 374 - 08731 Sant Martí Sarroca

GRUES I MATERIALS **MALLOL, S.L.**

Carretera de Torrelles, s/núm.
08731 SANT MARTÍ SARROCA
gruesmaterialsmallol@gmail.com

Tel. 93 899 12 27
Salvador, 666 55 96 50
Valeri, 661 23 65 19
Fax 93 899 02 77

Laia Figueras (LF).

- Cap al final d'aquesta època, nosaltres ens trobàvem al Lluísos, tot i que teníem un local a cal Carnisser Vell (actual local de joves d'El Centre), que vam pintar i posar maco. No hi vam anar mai. Després, també ens trobàvem a la Impremta Pujadó, on treballàvem totes dues.

Eva Codina (EC).

- Però ens hi dedicàvem més els caps de setmana. Després, ja a la segona època d'El Martinet, vam tenir una màquina d'escriure elèctrica que només la sabia fer anar la Laia i que vam poder comprar gràcies a una subvenció.

EM.- Com va ser rebut d'El Martinet, a Sant Martí?

AP.- La rebuda va ser bona.

AM.- Sí, molt bona. Això de saber qui s'havia mort, qui havia nascut, etcètera, interessava a la gent. Vam fer una campanya per tenir subscriptors. En vam fer dos-cents i també es venia a Cal Llauner. El Martinet llavors valia 15 pessetes i, si eres subscriptor, 150 pessetes l'any.

AP.- Representava que, en ser subscriptor, dos butlletins sortien gratis.

EM.- Durant la primera època d'El Martinet (d'octubre del 1976 al març del 1982), quins esdeveniments recordeu?

AM.- Llavors no publicàvem res de fora del municipi. Informàvem de les Cambres Agràries, entitats, però no hi havia cap article d'opinió.

AP.- En el butlletí, només hi apareixien els esdeveniments que tenien a veure amb Sant Martí Sarroca.

AM.- Encara hi havia por i no volíem que pensessin que érem un grup subversiu, sinó que volíem fer una publicació seriosa, i si feies escrits d'opinió, et podien tancar la publicació. Recordo que l'Associació de Rabassaires ens van donar un escrit per publicar que deia quelcom semblant a "la terra per a qui la treballa". Al final, vam acabar no publicant-lo perquè no va ser aprovat per l'Ajuntament. Qui en va rebre les conseqüències va ser el Lluís Pujadó pare.

EC.- El mossèn sempre escrivia.

LF.- També hi havia dibuixos que feia el Ramon Balada. Teníem les planxes a la impremta i cada vegada les fèiem d'un color diferent per tal de no ser repetitius.

AP.- Alguns escrits ens els passaven els mateixos interessats. Per exemple, en castellà va sortir la Inauguració de Jaime Balmes.

En aquest punt, i de forma coral, fan memòria i evoquen

Guàrdia Civil.
EC, LF, LF.- També el 23-F del 1981. No en vam publicar res, però va ser sonada.
EM.- Quins records us evoca El Martinet?
AP.- De records en concret, no en tinc cap. Sempre he estat molt vinculat a les entitats del poble, però en moltes, un cop han estat engegades, doncs potser te'n desvincules una mica. Però quan veus que, passat el temps, encara funcionen, doncs et sents content.

AM.- Veient aquests butlletins de fa 40 anys, la tipografia de la lletra et transporta a un passat que sembla molt llunyà.
LF.- És que de fa 40 anys a ara hi ha hagut un canvi i una evolució tecnològica increïble.
EC.- La joventut i energia que teníem, que no teníem por a res.
AP.- Hi havia molta gent que participava en la vida social, però esclar, hi havia menys coses a fer: ballets, caramelles, futbol...
EM.- Que n'opineu de l'evolució d'El Martinet fins a l'actualitat?
LF.- No hi ha color, tot ha evolucionat molt.
AP.- Abans d'aparèixer El Martinet, per allà on ara hi ha el dispensari i a les voltes, hi havia una cartellera on es penjaven escrits i fotos, sobretot el meu cosí Joan Raventós, durant l'estiu: activitats, festes, trobades.
(Aquest lloc de què parla l'Albert Pujadó estava just on hi ha ara la sala polivalent. Hi havia un local petit i rònc que es deia l'Hogar Rural. Era un espai per als joves, on feien activitats, que tenia una cartellera on s'anunciava les coses.)
LF.- Quan vam registrar el nom El Martinet perquè volíem entrar dins de l'Associació de la Premsa Comarcal, que potser ja era a la segona època, vam tenir una mica de moguda.
EC.- Els de la casa Martini van considerar que el nom s'assemblava massa a la seva marca, però al final El Martinet va guanyar el plet. No tothom pot dir que ha guanyat els del Martini!

alguns dels moments que més van connectar Sant Martí amb la vida social i política del moment, acabat de morir Francisco Franco i iniciat el procés de transició política.

EC.- Recordem els concerts a El Centre de la Maria del Mar Bonet, del Lluís Llach, La Trinca...
LF.- Només es feien aquests concerts aquí a Sant Martí i a Sant Pau d'Ordal, potser érem més insubmisos.

EC.- Van ser moments sonats. Molts cops, la sala estava plena de

"La rebuda del poble a El Martinet va ser molt bona. Això de saber qui s'havia mort, qui havia nascut, etcètera, interessava a la gent"

"Recordem els concerts a El Centre de la Maria del Mar Bonet, del Lluís Llach, La Trinca... Només es feien aquests concerts aquí a Sant Martí i a Sant Pau d'Ordal; potser érem més insubmisos"